

РАДОЙ РАЛИН
УНГАРСКИ ГРАДЕЦ

chitanka.info

Беше пътят задръстен
от войска и коли.
Бяха паднали гъсти,
непрогледни мъгли.

И на път бе — да спreme
във градеца пред нас,
на крака да подремнем,
да починем за час.

Беше толкова черно
и напред, и назад.
Като в сън ни се мерна
стар и тесен площад.

С плътно спуснати щори
вече къщите спят.
Няма никакви хора,
пуст е градският път.

Заковали отрано
свойте пътни врата,
всичко живо, прибрано,
се е свило в нощта.

Всред площада бди само
като воин пост
върху кръста от камък
изоставен Христос.

Ние бием вратите
с вкочанясал юмрук
и ругаем сърдити —
нито глас, нито звук.

*Ще си тръгнем обратно
пак по градския път.
Непознатия град ний
ще намразим до смърт.*

*Беше паднала гъста
и студена мъгла.
Тъй вървахме до късно
с вкочанели тела.*

1946

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.